

Dokážem ju nájsť, objaviť. Viem počúvať? Zastaviť sa? Porozmýšľať nad dôsledkami svojho správania? Nebojím sa prijať pravdu o svojom živote? Neunikám pred niečím?

Piatok

3/12/2021

Za Ježišom išli dvaja slepci a kričali: „Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!”

Keď potom vošiel do domu, slepci prišli k nemu. Ježiš sa ich opýtal: „Veríte, že to môžem urobiť?” Mt 9,27-28

Žil raz jeden muž na malom ostrove. Jedného dňa cítil, že sa ostrov pod ním trasie. „Nemal by som niečo urobiť?” pomyslel si. Ale keď sa ostrov prestal triasť, rozhodol sa, že ešte počká a uvidí. O niečo neskôr sa odlomil kus pobrežia a zrútil sa s rachotom do mora. Muž sa znepokojil. „Nemal by som niečo urobiť?” pomyslel si. Ale pretože mu ten kúsok zeme veľmi nechýbal, rozhodol sa ďalej čakať – veď potom uvidí. Zakrátko sa zrútil aj druhý kus jeho ostrova do mora. Teraz sa muž naozaj zľakol. „Nemal by som niečo urobiť?” pomyslel si muž. Keď sa však nič viac nestalo, rozhodol sa, že predsa len ešte počká.

„Doteraz“, hovoril si, „dopadlo všetko dobre.“ Netrvalo dlho a celý ostrov zmizol v mori a s ním aj muž, ktorý na ňom býval. „Asi som mal naozaj niečo urobiť“, bola jeho posledná myšlienka, predtým než sa utopil.

„Veríte, že to môžem urobiť?” Veríme týmto slovám? Hriech je vidieť, ako sa ti rúca

život a ty nič nerobíš, neveríš, že sa s tým dá niečo robiť. Na svete behá veľa polovičných kresťanov. Časť svojho života majú v pohode, darí sa im, navonok to vyzerá dobre, lenže v tichu, v samote, v smútku sa ozýva tá druhá stránka. Hovorí nám, že z niektorých vecí nášho života sa nedostaneme. Povieme si: „S tým sa nedá nič robiť. Nemám šancu.“ A tak dávame Bohu len istú časť svojho života, tú lepšiu. Podobáme sa človekovi, ktorý skočí z mrakodrapu a počas letu si hovorí: „Je to dobré, ešte letím.“ Ježiš v tejto časti vystupuje ako ten, kto má moc nad tvojím životom, aj nad časťou života, ktorú nemá rád. Má ale jednu podmienku. Treba mu dať všetko, aj to negatívne. On ti chce pomôcť, očakáva tvoje áno. Možno sa z niektorých vecí nedostaneš, ale naučíš sa s tým žiť tak, aby to neublížovalo tebe ani iným.

„Veríte, že to môžem urobiť?”

Veríme týmto slovám? Dokážem pustiť Boha do tmavých miest svojho života? Dokážem ho prosiť, aby ma naučil žiť predovšetkým sám so sebou?

Sobota

4/12/2021

Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera... Týchto dvanástich Ježiš vyslal a prikázal im: „Chodte k ovciam strateným z domu Izraela! Chodte a hlásajte: ‚Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.‘ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malo-

mocných očist'ujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.”

Mt9,36 a 10,5-8

Majster veľmi pozorne počúval, ako mu chýrny žiak - ekonóm vysvetľoval svoj plán rozvoja.

„Je rast jediným kritériom ekonomickej teórie?“ spýtal sa. „Áno. Akýkoľvek rast je dobrý sám osebe.“

„Tak zmyšľala aj rakovinová bunka, či nie?“ povedal majster.

Ktorými potrebami sa riadi tvoj život? Sú medzi nimi aj potreby ľudí, s ktorými žiješ? Chceme oplývať schopnosťami, darmi, ktoré z nás urobia veľkých ľudí. Zabúdame, že dary od Boha majú jednu podmienku, sú určené pre službu. My sa veľkými nestávame darmi, ale službou, ktorú nám tieto dary pomáhajú robiť. Jediný rast v našom živote je dôležitý; rast v službe. V ochote stať sa dobrým človekom. Služba sa začína súcitom, schopnosťou poznať srdcom potrebu blížneho. Citlivosť pre potreby druhého je zápalkou, ktorou sa zapaluje služba.

V čom rastiem, v službe alebo v sebeckosti? Ako je prítomný súcitiť v mojom živote?

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

1. VÝ ADVENTNÝ týždeň

2020

Dúfam, že tento advent nebude ako pred rokom. Nie v očakávaní Ježiša, Božieho syna, ale v strachu, čo všetko zatvoria, obmedzia. „Verím, že nebudem musieť byť uväznený doma“, vzdychol si Tobiaš. Prežil už zopár Vianoc, vždy sa tešil na predvianočný čas. Mesto vonia dobrotami, po ktorých sú ľudia k sebe akosi milší, stánky preplnené darčekmi, o ktorých si ľudia myslia, že ich potrebujú. Premrznutí obchodníci, obdivoval ich obetu, ale aj peniaze, ktoré zarobia. „Dúfam, že si budem môcť kúpiť aspoň malú klobásku,“ povedal si. Tobiašove srdce bolo zaplavené smútkom, niečo mu chýbalo. Bol akoby bez citov, nič ho netešilo. Cítil sa slabý, bezcenný. Rozhodol sa vyhľadať pustovníka, majstra života, ktorý sa práve zdržoval v miestnom kostole. Potešil sa, keď ho našiel. Rozprávali sa dlho. Porozprával mu o sebe, o svojom strachu, smútku. Rozhovor s ním ho viac zohrial ako vianočný punč kdesi vonku. Až teraz začal chápať v čom spočíva čaro adventu. Zvlášť sa mu páčili majstrové slová: „Pamätaj, predvianočný čas je príležitosťou objaviť v sebe hodnotu. Ježiš sa stal človekom. Pozná tvoju cenu. Iba človek, ktorý pozná kým v skutočnosti je, môže byť skutočne obdarovaný. Ak spoznáme kto sme, dokážeme spoznať aj kým je Ježiš, a naopak, ak poznáme niečo z Ježišovho príbehu, poznáme kým sme.“ Chlapec sa cítil povzbudený, bol rád. Rozhodol sa navštevovať tohto majstra života každý deň. Dohodli sa na presnej hodine. Tešil sa, veľmi.

Adventná nedela

28/11/2021

Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neoťaželi obzerstvom, opilstvom a starosťami o tento život, aby vás onen deň neprekvapil. Lk 21,34

Srdce ťažké, neschopné byť pozorné voči iným, neschopné byť citlivé pre potreby života, neschopné chrániť, prežívať lásku. Neschopnosť bdiť nás vystavuje takému stavu srdca. Čo mi robí srdce ťažkým, čím strácam ľahkosť?

Chlapec prišiel za majstrom a

chcel sa s ním rozprávať. Majster v jednom časopise našiel komplikovaný a podobný obrázok zeme. Tento obrázok vytrhol a roztrhal ho na malé kúsky. Tie kúsky dal chlapcovi, aby obrázok znova poskladal. Myslel si, že mu to bude trvať riadne dlho. Chlapec si sadol do kúta a začal skladať. Po niekoľkých minútach prišiel k majstrovi a ukázal mu poskladaný obrázok. Majster tomu nemohol uveriť a opýtal sa chlapca, ako to dokázal. „Ach, na druhej strane bol obrázok človeka. Ten som správne poskladal. A keď bol

v poriadku človek, tak bol v poriadku aj svet.“

Dať do poriadku človeka, dať do poriadku seba. Potom bude v poriadku svet okolo nás. Počas adventu budeme skladať. Nie obrázok, ale seba. Svoj obraz o sebe, o Bohu, o svete. Niečo nás to bude stáť. Čas, ktorý si vyhradíme na tieto zamyslenia. Čas, ktorý si vyhradíme pre Boha. Prečo? Aby sme sa mohli stať o kúsok lepšími, čestnejšími ľuďmi. Zamyslenia sa budú skladať z úryvku evanjelia, krátkej úvahy, príbehu (stretnutia majstra zo žia-

kom), návrhu na týždenné predsavzatie a modlitby.

Želám pekné prežitie adventu — Bohuš, sdb

Modlitba:

Bože každej lásky, prečo čakáme, až sa naše srdce zmení, aby sme šli k tebe? Ty ho pretváraš.

Ježišu, naša nádej, ty prichádzaš, aby si z nás urobil pokorných podľa vzoru evanjelia. Tak veľmi by sme chceli pochopiť, že to najlepšie v nás sa buduje skrze celkom jednoduchú dôveru, ktorá sa zakladá na záujme o Teba. Pomôž nám dobre prežiť tento advent. Amen.

PREDAVZATIE NA PRVÝ

ADVENTNÝ TÝŽDEŇ:

UROB KAŽDÝ DEŇ JEDNU VEC, KTORÚ ODKLADÁŠ, PRED KTOROU UNIKÁŠ!!!

pondelok

29/11/2021

Keď Ježiš vošiel do Kafarnauma, pristúpil k nemu stotník s prosbou: „Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a hrozne trpí.“... On mu povedal: „Prídem a uzdravím ho.“... Mt 8,5-7

Majster raz išiel po lese a našiel diamant. Strčil si ho do tašky a pokračoval v ceste. Stretol žobráka, ktorý ho požiadal o jedlo. Keď mních otvoril tašku, žobrák uvidel diamant a požiadal majstra, aby mu ho dal. Majster neváhal a dal diamant žobrákovi. Ten sa veľmi potešil, šiel hneď do mesta a sníval, ako si kúpi dom, auto a pekné šaty. Avšak cestou sa mu všetko vyjasnilo, diamant schoval do vrečka a vydal sa hľadať majstra. Keď ho stretol, vrátil mu diamant. Majster sa ho spýtal: "Diamant som ti dal, čo by si chcel tentoraz?" A žobrák bez váhania odpovedal: "Rád by som, aby si mi dal to, čo ti dovolilo dať mi tento diamant."

Prídem a uzdravím, to sú Ježišove slová, ktoré nám dnes chce adresovať. Ježiš jedná pohotovo, nie je rozvláchny, vie kedy má pomôcť. Javí sa tu ako ten, kto vie pohotovo reagovať, vie dávať v správnom čase a správny spôsobom. To je dôležité.

„Keď to Ježiš počul, zadivil sa a tým, čo ho sprevádzali, povedal: „Veru, hovorím vám: Takú vieru som nenašiel u nikoho v Izraeli.“

Ďalšia pekná Ježišova vlastnosť je údiv. Vie sa nechať prekvapiť vierou obyčajného vojaka, stotníka. Daruje mu to, o čo žiada.

Aké je moje správanie, viem byť pohotový v konaní správnych vecí? Nie je moja pohotovosť zbrklá? Viem sa nadchnúť dobrotou druhého človeka?

Utorok

30/11/2021

Ježiš v tej hodine zaplesal v Duchu Svätom a povedal: „Zvelebujem ťa, Otče, Pán neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tebe sa tak páčilo. Môj Otec mi odovzdal všetko. Lk 10,21

Putoval majster a žiak. Majster šiel pravidelným, sústredeným krokom. Zato žiak sa každú chvíľu niekde zabudol, na niečo sa zakukal a potom majstra dobiehal. Tu sa majster zastavil pri rozkvitnutej lúke. Po nejakej chvíli ho dobiehal žiak volajúci: "Majstre, majstre, to bol ale krásny motýl! Vy ste ho nevidel?" Inokedy zasa prechádzali okolo paláca, z ktorého práve vychádzal vládca s veľkolepým sprievodom. Majster šiel ďalej svojou cestou, ale žiak sa zastavil a uchvátený sledoval sprievod, pokiaľ celý nezmizol v ohybu cesty. Potom sa ponáhľal, aby dohnal majstra a volal: "Majstre, majstre, to bol ale nádherný sprievod! Vy ste ho nevidel?" A inokedy zasa prešli okolo mnícha rozjímajúceho pod stromom pri ceste. Žiak pri ňom ostal stáť a so záujmom pozoroval jeho dôstojný zjav. Keď opäť dobiehal majstra, volal na neho: "Majstre, majstre, to bol určite

svätý muž! Aká múdrosť z neho vyžarovala. Vy ste ho nevidel?" A tak to šlo celý deň. Neskôr pri večeri sa žiak dychtivo opýtal majstra: "A majstre, kedy poznám Boha, kedy budem pri ňom zažívať radosť?" Majster sa šibalsky usmial a hovorí: "Šiel s nami celú cestu. Ty si ho nevidel, netešil si sa z neho?"

Tešiť sa tomu, ako to Boh dobre vymyslel. To je radosť, ktorú má prežívať veriaci človek. Ježiš sa raduje. Teší sa zo vzťahu s Otcom. Teší sa z toho ako ho Otec zahŕňa pozornosťou. Vie byť vnímavý.

A čo ja, dokážem byť vnímavý na Božie dary, dokážem sa radovať zo vzťahu s Otcom? Nevenujem pozornosť zdanlivým radostiam, ktoré ma odvádzajú od skutočnej radosť? Z ktorých vzťahov sa viem radovať, tak od srdca? Mám také vôbec? Dokážem dnes urobiť niečo preto?

Streda

1/12/2021

Ježiš zvolal svojich učeníkov a povedal: „Lúto mi je zástupu, lebo už tri dni sa zdržávajú pri mne a nemajú čo jesť. A nechcem ich prepustiť hladných, aby nepoomdievali na ceste.“ Mt 15,32

Pred bránami mesta sedel raz starý majster. Každý, kto chcel ísť do mesta, musel prejsť okolo neho. Jeden žiak sa zastavil a opýtal

sa starca: „Povedz mi, akí sú ľudia v tomto meste?“ „Akí boli tam, kde ste boli naposledy?“ opýtal sa ho majster. „Úžasní. Cítil som sa tam veľmi dobre. Boli priateľskí, veľkorysí a veľmi ochotní, keď bolo treba pomôcť.“ „Tak asi takí budú aj tu.“ Potom sa zastavil pri majstrovi iný žiak. Aj on sa ho opýtal: „Povedz mi starec, akíže sú ľudia tu v meste?“ „Akí boli tam, kde ste boli naposledy?“ „Strašní. Boli hašteriví, nepriateľskí, nikto nikomu nepomohol.“ „Obávam sa, že takí istí budú aj tu“, odpovedal mu majster.

Aký si, také budú tvoje vzťahy. Si taký, pre aké hodnoty žiješ. Hodnoty, ktoré sú súčasťou každodenného života.

„Kresťania sú ľudia, ktorí majú pohľad upriamený na nebo, aj keď tam nič nevidia, sú ľudia, ktorí žijú pre Božie kráľovstvo, ktorému nerozumejú. Ak urobia niečo dobré, nevidia v tom lásku k Bohu.“ Takto vzniká pseudokresťanstvo. Žijeme pre niečo čomu nerozumieme. Božie kráľovstvo sú predovšetkým vzťahy. Vznesené pravdy začínajú u reálneho človeka, človeka, ktorý má konkrétne každodenné vzťahy. Tu začína Ježišov záujem o nás. Sú

ľudia okolo nás, ktorí pre nás toľko robia. My to považujeme za samozrejmé. Samozrejmé je, že sa o nás kaž-

dodenne starajú rodičia, priatelia nám venujú pozornosť. Učme sa obdarúvať ľudí, s ktorými sme na ceste. Učme sa žiť vzťahy. Akí sme, také budú naše vzťahy.

Štvrtok

2/12/2021

A tak každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdre- mu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale. Mt 7,24-25

Žiakom, ktorí sa neustále dožadovali slov múdrosti, majster povedal: „Múdrosť nie je v slovách. Prejavuje sa činmi.“ No keď videl, ako sa strmhľav vrhli do činnosti, nahlas sa rozosmial a povedal: „To nie sú činy. To je pohyb.“

Počúvať a uskutočňovať. Jedna študentka mi raz povedala na hodine náboženstva: „Robme čokoľvek, len nech nemusím rozmýšľať.“ Bojíme sa rozmýšľať, počúvať. Ono to bolí, keď pravda o nás a pre náš život je iná ako chceme. Bez skutočného počutia, hľadania, bez poznania pravdy, sa naše konanie stáva obyčajným pohybom. Pohybom, ktorý nemusí viesť k cieľu. Základ na skale je pravda. Pravda, ktorú pre nás pripravil Boh. Jedine ona nás dovedie k spokojnému životu. Pre každého z nás je stvorená. Viera sa prejavuje aj vtom, že verím v ňu.